

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίας

ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δύσκολη η παρουσία της Γυναίκας στο Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο

Οταν μιλάμε για χειραφέτηση της Γυναίκας στην Αυστραλία είναι σαν να λέμε ένα σαχλό ανέκδοτο. Εκτός, βέβαια, αν θεωρούμε «χειραφέτηση» το γεγονός ότι οι γυναίκες αναγκάζονται να εργάζονται τώρα για να επιβιώσουν οι φτωχές οικογένειές τους.

Ακόμη και οι μορφωμένες γυναίκες σε υψηλές θέσεις πληρώνονται 30% λιγότερα από τους άντρες για την ίδια δουλειά, ενώ ο αριθμός των γυναικών σε διευθυντικά πόστα είναι πολύ μικρός σε σύγκριση με τον πληθυσμό. Ασφαλώς στον κανόνα υπήρχαν και θα υπάρχουν οι σχετικές εξαιρέσεις με γυναίκες διευθύντριες επιχειρήσεων.

Να προσθέσω και το γεγονός πως αυτή η διάκριση ισχύει και μέσα στην οικογένεια; Η γυναίκα ασχολείται περισσότερες ώρες με τα οικιακά καθήκοντα από τον άντρα, που η συνεισφορά του είναι εικονικής πραγματικότητας.

Η Γυναίκα ακόμη και σήμερα βιάζεται από ανώμαλους, είναι σκλάβο σε μαστροπούς, είναι πρόσφυγας για να σώσει τα παιδιά της και η ζωή της έχει μικρή αξία, αφού στην Αυστραλία περισσότερες από μια γυναίκα δολοφονούνται κάθε βδομάδα. Ούτε έχουν καταμετρηθεί οι γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας, που υποφέρουν ξυλοδαρμούς, ύβρεις και ψυχολογική βία, από συντρόφους τους.

Ας μην μιλάμε, λοιπόν, για χειραφέτη-

ση επειδή έγιναν κάποια βήματα προόδου, δηλαδή το δικαίωμα σπουδών, το δικαίωμα να αποκτήσουν καριέρα και το δικαίωμα να εγκαταλείψουν την οικογενειακή εστία για να γλιτώσουν. Στην Αυστραλία, πάντως, η Ελληνίδα διεκδίκησε με τη δουλειά της και την αμέριστη συμπαράσταση στο σύζυγό της δικαιώματα που δεν είχαν άλλες γυναίκες.

Λίγοι ήταν οι άνδρες στην ομογένεια που αγόρασαν σπίτι, αυτοκίνητο και άλλα αναγκαία χωρίς τη συγκατάθεση της συζύγου, που ήταν πια και εταίρος. Όμως, στο Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο στην Καμπέρα καλά κρατούν οι διακρίσεις εναντίον των γυναικών που τις αποθαρρύνουν ν' ασχοληθούν με την πολιτική. Τρανό παράδειγμα η αισχρή μεταχείριση της Εργατικής βουλευτή, Emma Husar, από την αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ, επειδή έγιναν κάποιες ανώνυμες καταγγελίες εναντίον της από πρώην υπαλλήλους στο γραφείο της.

Γι' αυτό θα συγκρίνω την ελεεινή μεταχείριση της κας Husar με τη σχεδόν προνομιακή αντιμετώπιση του Μπάρναμπι Τζόις, πρώην ηγέτη των Εθνικών και αντιπροέδρου της κυβέρνησης Τέρνμπουλ.

Η κα Husar υπέφερε δύο φορές ενδοοικογενειακή βία, πρώτα με τον πατέρα της και ύστερα με τον σύζυγό της. Δύο φορές αναγκάστηκε να φύγει από το σπίτι της, την πρώτη φορά ζώντας σε τροχόσπιτο και τη δεύτερη φορά

όταν εγκατέλειψε τον σύζυγό της με τα τρία παιδιά τους. Παρόλα αυτά, κατάφερε να εκλεγεί βουλευτής του Εργατικού Κόμματος.

Η πιο σημαντική καταγγελία ήταν η σεξουαλική παρενόχληση υπαλλήλου της και η ανάρμοστη συμπεριφορά μπροστά σε συνάδελφό της. Η πρώτη απορρίφθηκε από έρευνα μπάριστερ για το Εργατικό Κόμμα και η δεύτερη διαψεύστηκε κατηγορηματικά από τον συνάδελφό της.

Όσον αφορά στις άλλες κατηγορίες εναντίον της, επειδή ένα από τα τρία παιδιά της είναι αυτιστικό, έχει συντροφιά ένα σκυλάκι. Η κα Husar ζητούσε από υπαλλήλους της να συνοδεύουν σε περίπατο το άρρωστο παιδί της με το σκυλάκι του. Μπορεί να μην ήταν στα καθήκοντα των υπαλλήλων, αλλά δεν ήταν και μεγάλη θυσία να βοηθήσουν ένα άρρωστο παιδάκι.

Άλλη καταγγελία ήταν πως ζητούσε από υπαλλήλους να πλύνουν τα φλυτζάνια και ποτήρια στο γραφείο. Σπουδαία θυσία και αυτή, επειδή δεν ήταν στα καθήκοντά τους. Για όλα αυτά τα... εγκλήματά της, οι Λίμπεραλ ζητούσαν να παραιτηθεί από τη Βουλή ή να την διώξει ο Μπιλ Σόριεν. Τελικά, η κα Husar δήλωσε πως παραιτείται από την πολιτική για να προστατεύσει τα παιδιά και την αξιοπρέπειά της.

Όμως, οι Λίμπεραλ δεν ζήτησαν την παραίτηση του Μπάρναμπι Τζόις από το Κοινοβούλιο, παρόλο που εγκατέλειψε γυναίκα και παιδιά για να τα

φτιάξει με μια υπάλληλο στο γραφείο του, με την οποία απέκτησε και παιδί. Σε βιβλίο του που κυκλοφόρησε πρόσφατα ο κ. Τζόις ομολογεί πως μεθύσε και τοιλιμπούρδιζε όταν βρισκόταν στην Καμπέρα, επειδή ένιωθε μοναξιά, αλλά παραμένει στο Κοινοβούλιο. Ενώ η κα Husar θα πρέπει να βρει άλλο εισόδημα για να θρέψει τα παιδιά της, επειδή το κράτος δεν προβλέπει υποστήριξη για τις μοναχικές γυναίκες με παιδιά που υπηρετούν τη Δημοκρατία.

Δεν κάνω μαθήματα ηθικής ούτε στον κ. Τζόις, ούτε στην κα Husar, αυτό το αφήνω στους αναμάρτυτους, την αδικία καταγγέλω και την απαράδεκτη συμπεριφορά εναντίον μιας ανυπεράσπιστης γυναίκας.

Να προσθέσω πως καταγγελίες για τη σεξουαλική ζωή μιας πράσινης γερουσιαστή έγιναν από συνάδελφό της στη Γερουσία, τις οποίες διέψευσε και τον μίνυσε για συκοφαντία.

Και ερωτώ: Γιατί γίνονται καταγγελίες μόνο για τη σεξουαλική ζωή των γυναικών; Πριν μερικούς μήνες ένας Λίμπεραλ υπουργός στη ΝΝΟ έκανε ανήθικη πρόταση σε μια βουλευτή, παρόλο που ο τύπος είχε ήδη ερωτική σχέση, αλλά ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Ετσι βλέπουμε τη «χειραφέτηση» των γυναικών; Ο,τι κάνει ο ηγούμενος καλό στο μοναστήρι και οι γυναίκες μόνο για να υπηρετούν τον άντρα και να ικανοποιούν τις ανάγκες του; Όχι σ' αυτό το μετερίζι!

Καλή πατρίδα!

Με συγκίνηση παρακολούθησα λεπτό προς λεπτό την άφιξη των απελευθερωμένων δύο στρατιωτικών μας, που με αξιοπρέπεια αντιμετώπισαν τους Τούρκους διώκτες τους.

Ακουσα, όμως, και μακακίες στην περιγραφή της άφιξης. Δηλαδή, ότι κερδισμένη από την απελευθέρωσή τους ήταν η... διπλωματία!

Μωρέ δεν μάς παρατάτε, κερδισμένα ήταν μόνο τα παιδιά της Ελλάδας που κινδύνευαν με μακρόχρονη φυλάκιση στα τουρκικά μπουντρούμια και οι γονείς τους που τα αγάλιασαν με δάκρυα ευτυχίας. Δεν λέω πως η κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα δεν προσπάθησαν να επιστρέψουν σώοι και αβλαβείς, ούτε απορρίπω την ευχή και ελπίδα πως ίσως αυτή η κίνηση βελτιώσει τις σχέσεις μας με την γείτονα χώρα και ειδικά με τον σουλτάνο.

Με τον Πάνο Καμμένο δεν συμφωνώ συνήθως, όμως σωστά είπε στους Τούρκους πως οι δύο χώρες μας μπορούν να ζήσουν μαζί φιλικά. Όχι επειδή είναι σωστό, αλλά γιατί είναι απαραίτητο αν θέλου-

με η Ελλάδα και Τουρκία να ευημερήσουν χωρίς τις εξοντωτικές πολεμικές δαπάνες και τον βραχνά μιας καταστροφικής σύγκρουσης.

Καλή πατρίδα, λοιπόν, στους απελευθερωμένους στρατευμένους μας και να τους χαίρονται οι γονείς τους.

Ανάγνωση

Εγγραψε ο Τάσος Παπιάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Ο γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της ΔΗΣΥ Βασίλης Κεγκέρογλου είναι βέβαιος ότι ετοιμάζουν (ποιοι άραγε;) «σκηνικό μετεκλογικής συνεργασίας Ν.Δ. και ΣΥΡΙΖΑ». Δηλαδή, το στέλεχος του ΠΑΣΟΚ μάς λέει ότι «τα αποβράσματα του ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν νταραβέρια με την τρομοκρατία» (η άποψη του Αδωνη Γεωργιάδη) και έχουν επικεφαλής τον Τσίπρα, που είναι «αρχηγός σπείρας, ψεύτης, απατεώνας, πολιτικός αλήτης» (η άποψη του Αντ. Σαμαρά), θα συνεργαστούν με το κόμμα του οποίου «ο πρόεδρος είναι υπάλληλος του Βαγγέλη Μαρινάκη και το εκτελεστικό

όργανο της διαπλοκής» (η άποψη όλων των Συριζαίων για τη σημερινή Ν.Δ.). Δεν φταίει αυτός, η... επιθυμία του τα φταίει.»

Καλό!

Αυτό το πράγμα που για να έρθει η Παρασκευή θέλει κανένα μήνα και το Σαββατοκύριακο περνάει μέσα σ' ένα τρίωρο πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσει!

Ακόμη ένα:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θυμάστε την ακριβή ώρα που εξετάσατε το θύμα;
ΓΙΑΤΡΟΣ: Η νεκροψία έγινε στις 10.30.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Και το θύμα ήταν νεκρό;
ΓΙΑΤΡΟΣ: Όχι, είχε κάτσει στο τραπέζι και προσπαθούσε να καταλάβει γιατί του κάνω νεκροψία...